

INTRODUCERE

Ultima oară când am văzut-o pe Louise Hay, cu aproximativ o lună înainte de moartea sa, i-am povestit despre ideea de a alcătui un calendar care să includă pasaje pentru fiecare zi alese din cărțile ei cele mai cunoscute.

– Îmi place la nebunie ideea ta! a spus Louise, încântată, strângându-mi cu putere ambele mâini.

Arăta ca o fetișcană care tocmai primise un tort de ziua ei. Deși trupul său era fragil – avea totuși 90 de ani pe atunci –, mintea ei strălucea, plină de sens.

Împărtășeam entuziasmul lui Louise.

– O carte care să includă învățăturile tale favorite constituie o modalitate excelentă de a fi aproape în fiecare zi de cititorii tăi, i-am spus eu. Vor putea să ia micul dejun alături de tine, să mediteze cu tine, să te lase pe un raft din baie (la asta, Louise a afișat un zâmbet larg!), să te citească în timp ce fac naveta, să te ia cu ei peste tot de-a lungul zilei.

– Știi, nu-i așa, că merg la culcare cu milioane de oameni din întreaga lume, seară de seară! a comentat Louise, cu o privire ștregărească.

– Da.

– Și mai știi că mă și trezesc, în fiecare dimineață, alături de milioane de oameni! a continuat ea, referindu-se la obiceiul a milioane de oameni din întreaga lume de a-și începe și a-și încheia ziua cu vorbele ei, fie ele scrise sau rostite într-unul dintre numeroasele sale programe audio.

De zeci de ani, Louise se numără printre personalitățile marcante ale mișcării motivaționale. Nu numai că nu s-a considerat niciodată un guru infailibil, care are răspunsuri la toate întrebările de pe lume. De fapt, ea a subliniat mereu că *tu* ești cel care are puterea de a-ți vindeca *propria* viață. Singurul ei rol e acela de a te călăuzi pe drumul către redescoperirea adevărului despre cine ești cu adevărat: o persoană puternică, care iubește și merită să fie iubită. Cu toate acestea, ascensiunea ei până la statutul de „Regina New Age-ului“, cum titra *New York Times* în 2008, a fost oricum, numai ușoară sau obișnuită nu.

Drumul către a deveni Louise Hay

Louise și-a povestit viața cu mult curaj și sinceritate în cărți, inclusiv faptul că a fost abuzată de tatăl adoptiv, că a fost violată de un vecin, că a renunțat la liceu, că a rămas însărcinată, după care și-a dat fiica

nou-născută spre adopție chiar în ziua în care aniversa 16 ani. „N-am fost îndeajuns de curajoasă încât să mă sinucid, dar obișnuiam să mă rog în fiecare zi să mor cât de curând“, mi-a mărturisit Louise la un moment dat. „Viața mea a fost extrem de dureroasă, dar, cum-necum, am izbutit să mă târăsc.“

Apoi, s-a mutat la Chicago, dispusă să accepte orice slujbă s-ar fi ivit. „Am fugit de abuzurile de acasă, dar am continuat să dau de abuzuri oriunde m-aș fi îndreptat“, își amintea Louise. În 1950, s-a mutat la New York, unde a lucrat ca model pentru designeri de top, precum Bill Plass, Pauline Trigère sau Oleg Cassini. Pe când se afla la New York, l-a întâlnit pe Andrew Hay, un om de afaceri englez, cu care s-a și căsătorit, a străbătut lumea în lung și-n lat, s-a întâlnit cu membri ai familiilor regale, ba chiar a luat și parte la un dîneu în Casa Albă.

Însă lumea în care trăia Louise s-a prăbușit când, după 14 ani de căsnicie, soțul a părăsit-o pentru o altă femeie. „M-am pomenit din nou sub nivelul mării!“, mi-a spus Louise. „Mai rău nici că se putea. Nu-mi doream altceva decât să mă târăsc sub pietrele de pe fundul oceanului și să dispar.“

Într-o bună zi, un prieten a invitat-o pe Louise la o discuție organizată de organizația First Church of Religious Science. „Era cât pe-aci să nu mă duc, dar mă bucur că am făcut-o“, a mărturisit Louise. „În noaptea aceea, am auzit pe cineva zicând: «Dacă ești dispus să-ți schimbi modul de gândire, îți poți schimba viața.» Ceva

în lăuntruul meu mi-a zis «Fii atentă la treaba asta» – și-așa am și făcut.“

Peste noapte, Louise a început să studieze cu aviditate subiecte legate de spiritualitate, filosofie, așa-numita Gândire Nouă. Printre autorii săi favoriți se numărau minți luminate precum Florence Scovel Shinn¹, Ernest Holmes și Emmet Fox. „Nu mai citisem o carte de ani buni, dar acum ajunseseam să citesc în fiecare zi“, își amintea ea. „Eram pregătită, iar când un elev este pregătit, vor apărea în jurul său și învățătorii și învățăturile.“ Louise a studiat pentru a practica apoi ceea ce se cheamă Știința Minții, după care s-a alăturat mișcării de Meditație Transcendentală, alături de Maharishi Mahesh Yogi, la Universitatea din Fairfield, în Iowa.

În cadrul a ceea ce ea numea „School of Religious Science“, Louise a învățat mai multe despre legătura dintre boli ori neliniști și tiparele mentale care le-au creat. (Ea vorbea mereu despre *neliniște* și boală ca fiind *ne-liniște*, accentuând legătura dintre starea respectivă și orice nu este în armonie cu tine sau mediul în care viețuiești.) Louise a început să adune informații din cărțile pe care le citea, de la oamenii cu care colabora, din propriile gânduri și cercetări. Apoi, împinsă de la spate de cei care-i văzuseră însemnările, le-a strâns laolaltă într-o broșurică albastră intitulată *What Hurts*. Inițial, a tipărit 5 000 de exemplare. „Unii dintre prietenii mei se temeau că tipărisem cu 4 000 de volume mai

¹ Autoarea cărților *Jocul Vieții și cum să-l joci*, *Calea Magică a intuiției* și *Ușa secretă către succes*, apărute în limba română la Editura For You. (n.red.)